

„Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek... Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik. Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.”

Igen, olyan szerencsés vagyok, hogy hallottam az ígét sok Istennek adott testvéremtől, megkaptam a tisztánlátás kegyelmét, hogy csak a szegény, szelíd és másoknak adott élet maradandó az Isten Országára. Ha nem Jézushoz kapcsolódok szőlővesszőként, akkor csak tűzre való az egész életem. Ha az ő igazsága lenne bennem, akkor csak róla tudnék vallani a szavaimmal és tetteimmel. Értéktelen, vagy még fölösleges dolgokkal sem lehetne foglalkoznom.

Mit késlekedem hát? Pótcselekvésekkel bíbelődöm... Átható tűzzel kéne hirdetnem Őt, és gyógyítani a lelkeket, és foltozni a szíveket:

Dsida Jenő: Menni kellene házról házra

Nem így kellene hűvös, árnyas
szobából, kényelmes íróasztal
mellől szólani hozzátok, jól
tudom. Menni kellene házról
házra, városról városra, mint
egy izzadt, fáradt, fanatikus
csavargó. Csak két égő szememet,
szakadozott ruhámat, porlepett
bocskoromat hívni bizonyságul
a szeretet nagy igazsága mellé.
És rekedt hangon, félig sírva,
kiabálni minden ablak alatt:
Szakadt lelket foltozni, foltozni!
tört szíveket drótozni, drótozni!

Benyhe Zsuzsa (Budapest)